Kilencedik év 4. szám Sátoraljaujhely, 1906 Szerda, január 17

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társanál.

Szerkesztik:
dr. Buza Barna és dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legjutányosabb árban közlünk.

Az erőszak.

— jan. 17.

Zemplénvármegye alispánját szuronyos csendőrök vezették ki Zemplénvármegye székházából.

Mondjunk-e többet? Kell-é ezt magyarázni, fejtegetni, kell-é ehhez megjegyzéseket füzni?

Ezer beszédnél, ezer irásnál hatalmasabban, megrázóbban, lázitóbban beszél ez az egy tény.

Nem Dókus Gyulát üzték ki a vármegyeházából, kiüzték onnan a törvényt, az alkotmányt, a szabadságot. Kiüzték onnan Zemplénvármegyét.

Számüzöttek vagyunk mindnyájan. Kóborló gyülevész had, hetedhétországból összeszedett foglalkozás nélküli kompánia ütött tanyát ősi hajlékunkban. Pribékek martaléka lett önkormányzatunk, szabadságunk.

Fojtsuk el a keserüségnek, a gyűlöletnek lázadó hangjait. Fojtsuk el az átkokat, amelyek ajkainkra tolulnak, a felindulást, a mely a vad fájdalom könnyeit sajtolja szemünkbe s ökölbe szoritja kezünket. Hadd gyűljon ez a keserűség, hadd szaporodjék ez a gyűlölet, hadd nőjjön a bosszúvágy. Annál irtózatosabb, rombolóbb, ellenállhatatlanabb lesz majd, ha egyszer kitörhet. Annál végzetesebb erővel fogja elseperni, megsemmisiteni a haza hitvány ellenségeit.

Most csak tomboljon a gyülevész had hatalmi örjöngése! Csak kövessék el a gazságokat egymásután.

Mit érnek vele? Ki hallgat rájuk, ki ismeri el őket?

A mi alispánunk Dókus Gyula és ha százszor elűzik is, az marad. IV. Béla király földönfutóvá lett a tatár csordák előtt. S mégis mikor bújdosott, mikor szabad ég alatt hált s nem volt betevő falatja, akkor is ő volt a magyar király, nem Batu kán. Kiűzhetik Dókus Gyulát a vármegyéből is, mégis ő Zemplénvármegye alispánja. Ahol ő van, ott leszünk mi mindnyájan, s ha erdő mélyén, ha pincék rejtekében gyülünk is össze, ahol mi vagyunk, ott lesz Zemplénvármegye. Az a kompánia pedig, amely a vármegye házát megszállta, ha ezer szurony őrzi is őket, utált és megvetett bitorlók gyülevész társasága lesz mindig.

S elkövetkezik majd a nagy leszámolás és igazságtétel napja. Megvirrad még valaha.

b. b.

Zsandárok a megyeházán.
Az alispánt csendőrök vezették ki.
Hajózás az erőszak vizén.

Annak a vakmerő, törvénytelen eljárásnak, amelynek olyan megdöbbentő hatása volt az egész Zemplénvármegyére s melynek kritikáját lapunk más helyén találja meg az olvasó: e helyen adjuk hü, kimerető és részletes adatait.

Ezen adatok adják egészükben hü képét a f. hó 12 ének délelőttjén lefolyt eseményeknek, mikor Zemplénvármegyében is leplezetlenül, vakmerő szemtelenséggel vette át uralmát a zsandárszuronyokra támaszkodó önkény hatalmi grassatiója.

Zsandárok a megyeházán.

Borongós, ködös téli reggel virradt f. hó 15-én hétfőn Sátoraljaujhelyre. Előző nap még semmisem mutatta, semmi előjel nem sejtette, hogy e nap örökre emlékezetes marad városunk történetében. Senkisem gondolta, hogy e napon a megyeházán az önkény és erőszak fogja ülni csufos diadalmi torát s a vármegye első tisztviselőjét, *Dókus* Gyulát csendőrszuronyok fogják készteti hivatalának odahagyására.

Hétfőn reggel azonban már minden jel elárulta, hogy a megyefőnök nagy elhatározásokra készül. Reggel $^{1}/_{2}$7 órakor *Lukovics* Gyula csendőrfőhadnagy, mintegy 70 csendőrrel bevonult a vármegyeházára s megszállotta a vármegyeháza főispáni folyosóit.

A csendőrök nagy száma már sejtetni engedte a korán járókelőkkel, hogy a vármegyeháza különösebb, nem hétköznapi történeteknek lesz e napon szinhelye.

Előkészület az ülésre.

A nagy csendőrsegédletet *Pallavicini* megyekormányzó azért concentráltatta a folyosókra, mert e napra halasztotta el a vármegye közigazgatási bizottságának ülését, melyet tudvalevőleg a vármegye közig. bizottsága *Dókus* Gyula alispán elnöklete alatt már f. hó 8-án megtartott s melyen a bizottság állami tisztviselő tagjai akkor nem jelentek meg.

Délelőtt 9 órára rendelte be a főispán az állami tisztviselőket, Előzőleg kinyitották a megyeháza nagy termét, de mivel az jéghideg volt, elhatározták, hogy a bohóc gyülést a kisteremben tartják meg. A kis termet, melyben 2 fok Celzius volt a fagypont felett: *Koncz* főispáni titkár ur személyesen, *sajátkezüleg fütötte be.*

A gyülés tagjai az ülés kezdetéig a főispáni titkári szobában tartózkodtak, itt látta vendégül külömben *Pallavicini* őrgróf a hirlapirókat is.

Hangulat a megyeházán.

A vármegyei tisztviselőknek, kik hivatalukba siettek be a hajduk adták tudtul a vármegyeháza megszállását. A nagy készülődés felett mindenki mosolygott s egyáltalában senkit sem gyötört kiváncsiság a krajcáros komédia után mi addig a másik oldalon lejátszódott.

Az alispán reggel nyolc órakor bement hivatali helyiségébe, melyet már ugy hagyott el, mint a törvénytelen erőszak egyik ujabb áldozata.

Az alispánt különben ez idő alatt számos közéleti férfiu kereste fel, kikkel megbeszéléseket folytatott.

Ülés zsandár fedezet mellett.

A kis terem hőmérséklete ezalatt *Koncz* titkár ur buzgólkodása mellett +8 fokra melegedett fel s a jelenvoltak bevonultak az ülésre.

A főhelyet *Pallavicini* Alfréd őrgróf foglalta el, mig az asztal köré a közig. bizottság állami tisztviselőtagjai telepedtek le. Voltak pediglen heten, mint a gonoszok: *Mauks* Endre kir. pénzügyigazgató, *Perszina* Alfréd kir. főmérnök, *Somossy* András kir. ügyész, *Beregszászy* István kir. tanfelügyelő, *Dános* Miklós kir. főmérnök, *Kispál* Sándor tb. főjegyző (?) és *Henk* Imre törvh. állatorvos. Jelen volt még *Koncz* titkár ur is.

A sátoraljaujhelyi sajtó részéről *Ehlert* Gyula, mint a „Zemplén" és *Németh* Pál, mint a „Felsőmagyarországi Hirlap" tudósitója.

Pallavicini megyefőnök, ki ennyi embert együtt még nem látott a gyülésteremben: egészen otthonosan érezte magát s ennek tulajdonitható, hogy *mondókáját is papirlapról olvasta fel.*

Pallavicini mondókája.

Az őrgróf, a „kivételes hatalommal felruházott" megyefőnök ezután üdvözölte az ülés jelenvolt tagjait s a következő dolgokról rendezett felolvasást: hogy a január hó 8-án *Dókus* Gyula alispán elnöklete alatt megtartott közig. biz. ülés nem volt törvényes, mert azon felfüggesztett alispán elnökölt s mert ő azt elhalasztotta, hogy ő most nem ad programmot, hogy ő a királynak s hazának kiván szolgálatot tenni, hogy ő a megzavart állami jogrend helyreállításához kéri az állami tisztviselők segédkezését, hogy ő stb.

Az elnöklő megyehospodár aztán némi megdöbbenéssel vette észre, hogy a megyei tisztviselők nincsenek jelen. No de hiszen ez nem volt nagy baj, ott kuncsorgott a folyosón *Kispál* Sándor, készen arra, hogy ki szabaditsa az őrgróf kátyuba fullad szekerét.

Nosza rajta jó Koncz titkár, hivja be a „honmentő ur"-at.

Aztán bejött ő, akár csak Kont a kemény vitéz.

Kispál Sándor s a fagy.

Pallavicini aztán a bizottság tudtára adta, hogy a gyülés jegyzőkönyvvezetőjéül *Kispál* Sándort kérte fel, *kit már előzőleg tb. főjegyzőnek kinevezett s tőle az esküt is kivette.*

Kispál ur ezentul tehát mint tb. főjegyző szerepel. Mielőtt leült volna az asztalhoz, megeresztette azt a sóhajt, hogy az ő reményének virágait a fagy lehervasztotta. Nem tudjuk, miért mondta ezt az öreg ur, de legalább valószinü dolgot mondott, tekintve a terem hőmérsékletét s az ő reményeinek valósulhatatlan voltát.

Máskülönben olyan jó arcu, kedves ember az öreg ur, hogy igazán nem volt szép tőle ilyen szerepekre vállalkozni. Miért is nem maradt Kükűllő vármegyében.

Azután a főispán az egyes szakbizottságok névsorát ajánlotta megállapittatni, a mi meg is történt. A névsor ugyanaz, mint a tavalyi csak *Hönsch* Dezső helyett szerepel mindenütt *Perszina* Alfréd (a No. II.)

Referálni édes, referálni jó...

Ezt gondolták magukban az ülés ott lévő állami urai.

Hát referáltak.

Beregszászy ur, Somossy ur, Mauks ur, Perszina ur, csak Dános ur bicsaklotta meg magát s nem referált semmit. No meg Henk ur, (ám hogy ez mit keresett ott azt az Isten tudja, állitólag az „Allategészségügyi Értesitő" egy példányát akarta minden áron átadni őméltóságának.)

Perszina ur javasolta, hogy Hönsch Dezsőnek távozása alkalmából, mivel még hivatalos értesités visszahelyezéséről nincs: fejezze ki a bizottság sajnálkozását. Erről azonban lemondtak s igy *Hönsch* Dezső nyugodt lehet, nem történt meg vele ez a szégyen.

Mauks ur is mondott egy érdekes dolgot. Azt, hogy nem fizet senki adót. 1,936,000 korona az adóhátrálék. Ezt még Pallavicini is sokalta.

De a vége volt a legérdekesebb a gyülésnek.

Fegyelmi biztos kerestetik.

Ugyanis a felfüggesztett *Dókus* Gyula ellen a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat meginditására fegyelmi biztost akart a főispán kirendelni.

Megkinálta *Beregszászyt* meg *Mauks*ot a megtiszteltetéssel. Beregszászy ábrázata egyszerre olyan lett, mintha a Skergula kávéház vasrollóját az ő lábára eresztették

Lapunk 4 oldal.

Frack, Smocking és Redingoth (Ferencz József) öltönyöket, valódi angol szövetekből és divat szerint készit, továbbá ajáni frack-ingeket, báli nyakkendőket, chewreauxlack-czipőket, keztyüket és zsebkendőket, valamint párisi illatszereket és sachékat

KEREKES PÁL
uri divatüzlete és angol szabósága
Kis-piacz, Waller-féle ház,
SÁTORALJAUJHELY,

Dijtalan ruhavasalás!

volna le. Mauks meg belenyult dus hajzatába s összeborzolta. Ugy nézett ki, mint egy tunguz községi biró.

Mauks azonban végre is vállalta a dolgot, de Beregszászy letessékelte magáról a kitüntetést.

Azután vitatkoztak a felett, hogy a fegyelmi biztos azonnal beleharapjon-e a savanyu almába, s rögtön kezdje-e meg a vizsgálatot, vagy csak a birósági itélet meghozatala után.

A vitába beleszólt a kir. ügyész és *Kispál* ur is s felette eklatánsul bizonyitották be törvénytudásukat. Törvény paragrafusokat citáltak — *ők*. Csudálatos, hogy az istennyilát az ilyen vakmerőségek hidegen hagyják, s békés fatörzsekbe csapkodnak bele, holott egy okos törvénykönyvnek is megtehetnék ezt a szivességet, hogy azok az urak ne tartsák a kezükben.

Ezek után a komédiának ez a része befejezést nyert.

Csendőri megszállás.

Mialatt Pallavicini ur és komédiás társai köznevetséget keltő játékaikat csinálták a kis teremben, a vármegyeháza ősi nagyterme olyan szomoruan rendkivüli képet nyujtott, amit sose felejthet el az, akinek keserü szerencséje volt gyönyörködni benne.

Bús félhomály borongott a teremben. A falakon az aranyos keretü képek: a „legalkotmányosabb" király, a királyné, Rákóczi Ferenc, Kossuth Lajos, Andrássy Gyula arcképei, Dudits Andor gyönyörü képe az ónodi országgyülésről, Boruth Andor festménye a millenáris bandériumról. Mindenik kép ragyogásról, nagyságról, dicsőségről beszél.

S a képek alatt a teremben rendetlenül a csupasz, betakaratlan asztalok, szétszórt székek, s ezek közt tanyázik hetven csendőr. Valamennyi köpönyegben, feltett sapkával. Ülnek, állnak, járnak, szivarozznak, köpködnek. Egyik a főispáni székbe ül, a másik az ablakon bámul ki. Az asztalokon egymás mellett feküsznek a szuronyos puskák.

Nem lehetett ezt a képet könnyezés nélkül nézni. És a dicsőséges multu nagy terem, annyi országos nagy esemény szinhelye, annyi országos nevü nagy ember működésének tanuja, lealacsonyitva csendőr kaszárnyává. Eszünkbe jut mindaz, amit az osztrák zsarnokság brutalitásairól olvastunk, eszünkbe jutnak a milanói, velencei templomok, müremekek, amikből istállókat csináltak az osztrák katonák.

Jó, hogy egyelőre még becsületes magyar csendőrök vannak csak itt, akik lehetőleg kimélik a termet.

A főispáni folyóson is csendőrök állanak. Itt őrzi a kisterem ajtaját Lukovics csendőrfőhadnagy egy hadnagygyal és három csendőrrel. Ilyen erős fedezet mellett még nem játszottak komédiát Magyarországon.

Erdeklődők jönnek, akik be akarnak menni az ülést hallgatni, *Buza* Barna, *Kincsessy* Péter, *Erényi* Manó, *Markovics* Miksa jönnek fel együtt, A főhadnagy udvariasan megmondja, hogy nem bocsáthatja be az urakat, mert csak tisztviselőt, közigazgatási bizottsági tagot vagy a főispáni titkártól igazolt ujságirót szabad bebocsátania.

Ezt nyilván azért teszik, mert az 1876: VI. törvénycikk 11 §-a azt rendeli, hogy a közigazgatási bizottság ülései nyilvánosak. Igy csinálja Pallavicini ur a törvénytisztelet.

Alispánt keresnek.

Dókus Gyula alispánt ezalattt sok megyebizottsági tag kereste fel hivatalában. 10 óra tájban bejöttek a Pallavicini komédiás ülésében jelen volt ujságirók, s referáltak az ott történtekről. Még akkor nem gondolta senki, hogy immár utban van az erőszak.

Nemsokkal 10 óra után jött jelenteni *Schön* Andor irnok, hogy *Koncz* főispáni titkár bement *Bernáth* Aladár I. aljegyző szobájába. *Bernáth*, aki szintén az alispánnál volt, lement a földszinten lévő hivatali szobájába, utána mentek *Buza*, *Kincsessy* és *Widder* bizottsági tagok.

Koncz — aki elég jó kinézésü barna fiatal ember — bemutatta magát *Bernáth*-nak, s ezt mondta:

— A főispán ur őméltósága megbizásából felkérem aljegyző urat, hogy miután a főjegyző ur távol van, legyen szives a felfüggesztett alispán ur hivatalát átvenni.

Bernáth ennyit felelt:

— Nekem a vármegye törvényhatósági bizottsága utasitást adott, én annak engedelmeskedem, s igy az alispáni hivatalt nem vehetem át.

Koncz ur meghajolt s elment.

A nagy jelenet.

Alig jött fel *Bernáth* Aladár kisérőivel az alispán helyiségébe s kezdte elmondani a történteket, a nagyteremnek az alispáni folyosóra nyiló ajtóján kijött Lukovich főhadnagy, utána nyolc szuronyos csendőr. A csendőrök megálltak a folyosón az alispáni ajtó előtt, a főhadnagy bement.

Dókus alispán iróasztalánál ült. Körülte voltak *Meczner* Béla s *Buza* Barna kèpviselők, *Kincsessy* Péter, *Widder* Gyula, *Szirmay* István főügyész, *Bernáth* Aladár, *Pintér* István és *Matyi* Béla alispáni titkár. Ezek az urak, mikor a főhadnagy bejött, a hátulsó szoba ajtajához vonultak s ott állottak meg.

Lukovics főhadnagy halálsápadt volt. Látszott becsületes arcán, hogy milyen kínos neki ez a sötét feladat.

Megállt 2 lépésnyire az alispántól, meghajtotta magát s ezt mondotta:

— Utasitásom van, hogy az alispáni hivatalt karhatalommal elfoglaljam.

Dókus Gyula, mikor a főhadnagy belépett, meglepetve nézett rá. Látszott rajta, hogy nem várta még most ezt a jelenetet, nem volt rá ma elkészülve. De ez csak egy pillanatig tartott. A következő pillanatban már teljes nyugalom volt az arcán s igazán méltóságteljes komolysággal viselkedett. Lukovics főhadnagy izgatott magatartásával szemben igazán imponáló volt az alispán rendületlen nyugalma.

Röviden csak ennyit szólt:

— Kérem az utasitást!

A főhadnagy a kabátujja hajtókájából kivette a Pallavicini irását.

Hazug farizeuskodástól hemzseg ez az irás. „Tekintetes Lukovics Gyula csendőrfőhadnagy úrnak" cimezve azt mondja benne *Pallavicini* ur, hogy most tudta meg, hogy *Dókus* Gyula alispán felfüggesztése dacára még mindig vezeti az alispáni hivatalt. (A kis ártatlan! Eddig persze nem tudta! Hanem azért még szombaton is hivatalos levelet irt *Dókus* Gyulához, mint vármegyei alispánhoz.) Miután már régen felszólitották, hogy adja át a hivatalát (ez is hazugság) s nem engedelmeskedett, most *Pallavicini* felhivja *Lukovics* főhhdnagyot, hogy karhatalommal távolitsa el *Dókus* Gyulát az alispáni hivatalból s őrizetet rendeljen, hogy *Dókus Gyula ne léphessen a vármegyeháza területére*. (Talán megbolondult az őrgróf ur? Hiszen Dókus Gyula megyebizottsági tag is és ez a tagsága nincs felfüggesztve. Hát ha mint bizottsági tag jön pl. megyegyülésre, akkor se bocsátják be a megyeházba?)

A csendőrfőhadnagyhoz intézett rendelet szövege a következő volt.

Tekintetes
Lukovich Gyula
m. kir. csendőrfőhadnagy urnak
Helyben.

Tudomásomra jutott, hogy Dókus Gyula felfüggesztett alispán még mindég feljár hivatalába s állitólag hivatalos teendőit is végzi. Felhivom főhadnagy urat, hogy miután Thuránszky László vármegyei főjegyzőt az alispáni teendők ellátására már helyettesitettem, az alispánt szólitsa fel, miszerint a vármegyeházáról azonnal távozzék s az alispáni pecsétet, ügyiratokat és egyéb felszerelési tárgyakat adja át a főjegyzőnek. Felhivom egyszersmind arra is, hogy ezen rendeletemet esetleg karhatalom igénybe vételével is foganatositsa s gondoskodjék arról is, hogy Dókus Gyula a vármegyeháza területére engedelmem nélkül be ne léphessen.

Sátoraljaujhely, 1906. jan. 15.

Őrgróf Palavicini Alfréd
főispán.

Mélységes csend volt, mikor az alispán ezt a szemtelenül képmutató és hazug irást felolvasta. Azután felállt *Dókus* Gyula és a siri csendben, komoly, nyugodt, méltóságos hangon a következőket mondotta:

— *Főhadnagy úr, felkérem, szi-veskedjék küldöjének megmondani, hogy a vármegye első tisztviselője ellen alkalmazott erőszakosság ellen tiltakozzom. Személyileg azonban a karhatalomnak ellene nem szegülök.*

Akik hallották ezt a nyilatkozatot, örökké a fülükben fog ez csengeni. Olyan volt ez, mint az alkotmányosság, az önkormányzat halotti beszéde. A mélységes elkeseredés, a kinos fájdalom egy önkéntelen kiáltásban tört ki a jelenlévők ajkáról:

— *Éljen az alispán!*

És az időközben bevonult tisztviselők, a folyosón, a kapu alatt s a megyeháza előtt hirtelen összegyült tömeg riadó zugássa viszhangozta ezt a kiáltást:

— *Éljen az alispán!*

Dókus Gyula pedig felvette a télikábátját, s kalapját fogva a főhadnagy elé állt:

— *Főhadnagy ur, készen vagyunk, mehetünk!*

S elindultak, ki a teremből, le a lépcsőkön. Elől az alispán, mellette a csendőrfőhadnagy. utána hat szuronyos csendőr. Kikisérték egész a kapuig. Ott az alispán kezet fogott Lukovicscsal:

— *Köszönöm a fáradtságát főhadnagy ur, köszönöm önöknek is, csendőr urak! Isten önökkel uraim.*

A vármegyei hajduk könnyes szemmel köszöntötték távozó alispánjukat. Az alispán köszönt nekik, s egyedül ment tovább, hazafelé . . .

Igy távozott el Zemplénvármegye székházából az a Dókus Gyula, akinek ősei ötszáz év óta szolgálták ezt a vármegyét, akinek édes apja ebben a székházban volt alispánja, majd főispánja Zemplénnek, aki maga is 36 éve müködik itt közszolgálatban s akit most egy betolakodott, gyülevész, idegen kompánia csendőrszuronynyal üz ki ebből az ősi hajlékból . . .

Van-é magyar ember, akinek a szivét erre a gondolatra ne töltenné be lázadó fájdalom és keserü gyülölet?

No de se baj! Visszajön még ide Dókus Gyula, dicsőséggel, diadallal.

Kiseperjük még mi azt a betolakodott szemetet a *mi* házunkból!

Lesz még a kutyára dér!

Szirmay marad.

Mikor *Lukovich* főhadnagy belépett az alispánhoz, sokan jöttek be utána. *Pintér* árvaszéki elnök, ifj. *Bajusz* József, *Bajusz* Zoltán, *Bessenyey* Zénó, *Szemere* Emil, *Prihoda* Etele, *Dókus* László egymásután jelentek meg.

Mialatt az alispán a téli kabátját huzta, *Szirmay* István tiszti főügyész a főhadnagyhoz fordult:

— Kérem főhadnagy ur, ki fogja átvenni ezeket a helyiségeket?

— Nem tudom!

— Őrizni fogja ön addig ezt a hivatalt s a vármegye itt levő ingóságait?

— Igen, őriztetni fogom!

— S felelősséget vállal ön mindazért, ami most itt van?

— Felelősséget nem vállalok.

— Akkor én, mint a vármegye tiszti főügyésze, itt maradok, s mindaddig el nem távozom, mig az itt lévő tárgyakat hivatalosan át nem veszik.

S tényleg ott maradt, többedmagával. Egyikük kiadta a jelszót:

— Urak, itt nincs többé alispáni hivatal, tegyük fel a kalapot!

S mindnyájan feltett kalappal maradtak a meggyalázott termekben.

A furfangos Alfréd.

Hogy melyik bölcs eszelte ki Alfréd környezetében, nem tudjuk, de nagyon fifikusan akarták becsapni Szirmayt. Ha te őrizni akarod az alispáni hivatalt — gondolta bizony-

Rum, cognac és tea nagy választékban és igen jutányosan
kapható: HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyáru üzletében (Drogéria.)
Sàtoraljaujhely, Főtér.

nyal Alfréd — hát csak őrizd, — majd én megbizlak vele.

S nemsokára kopogtatnak az ajtón. Bejön *Koncz* ur, a titkár. A tiszti főügyész urat keresi. *Szirmay* előlép:

— En vagyok!

Koncz ur meghajlik, bemutatja magát, s olyan mozdulatot tesz, mintha kezet szeretne fogni *Szirmayval*. *Szirmay* azonban csak a kalapját billenti meg, s zsebre dugja a kezét.

Koncz ur megszólal:

— Levelet hoztam a főispán ur őméltóságától.

S átad egy árkus papirt, térti vevénynyel.

Szirmay átveszi, s hangosan olvassa. Ez volt benne:

Zemplénvármegye főispánjától.

25—1906. főisp. sz.

Tekintetes
Dr. Szirmay István
vm. tiszti főügyész urnak
Helyben.

Lukovics Gyula m. kir. csendőrfőhadnagy az iránt tett szóbeli jelentést hozzám, hogy amidőn intézkedésem folytán a megyei felfüggesztett alispánt hivatalából eltávolitotta a tiszti főügyész ur a főhadnagy urnak szóval kijelentette, hogy mindaddig mig az alispán kezén levő hivatalos dolgok átvétele iránt a vármegye részéről valamelyes intézkedés nem történik, Uraságod tiszti főügyészi állásából kifolyólag az alispáni irodát nem hagyhatja el őrizetlenül.

Ezen hivatalosnak tekintendő jelentés alapján a tiszti főügyész ur fenti kijelentését tudomásul veszem s egyszersmint elrendelem, hogy az alispán kezén volt dolgok megőrzése iránt saját hatáskörében gondoskodjék mindaddig, mig a f. hó 19-éig állitólag távol levő, azonban a hivatal átvételére általam már felszólitott Thuránszky László haza érkezik és hozzá intézett 21 főisp. számu rendeletemet foganatositani fogja.

Sátoraljaujhely, 1906. jan. 15.

Őrgróf Pallavicini Alfréd
főispán.

Szirmay láthatólag felháborodott ezen a gyerekes impertinencián. Visszadobta a irást tértivevényestől együtt *Koncz* elé, s hatalmasan csengő hangon szólt rá:

— Vigye ön ezt az irást vissza oda, ahonnan hozta, s mondja meg annak, aki küldte, hogy én törvényes kötelességemnél s nem az ő rendeleténél fogva őrzöm a vármegye vagyonát, őt pedig nem ismerem, s tőle se felhivást, se rendeletet el nem fogadok. Erti?

Szegény *Koncz* csak ugy reszketett, mint a nyárfalevél erre a nem várt hatalmas feleletre. Engedelmesen meghajolt, mint egy iskolás gyerek:

— Igenis, értem!

S vette a papirost, a térti vevényt, s a jelenlévők zajos derültsége közt eltávozott.

Szóval szegény Alfréd sehogy se tud a vármegyeházán egy lelket se találni, aki engedelmeskedjék neki.

Kényszerkézbesités.

No, de hát nem olyan legények Alfrédék, akiken egyhamar ki lehet fogni. Tudják a hivatalos eljárást.

Pár perc mulva kopácsolást hallanak a bent levők az ajtón. Kinéznek, hát ott áll *Konez* ur, s buzgón ragasztotta ki az Alfréd irását az alispáni hivatal ajtajára. Akárcsak Luther Márton hajdanában az ő hires pontjait a templomajtóra.

Erre aztán megállapitottuk, hogy *Kispál* Sándor ur azelőtt biztosan birósági kézbesitő volt, azért tudta olyan gyorsan kieszelni, hogy ha valaki nem akarja elfogadni a hivatalos irást, hát ki kell szögezni az ajtajára.

Szirmay aztán a többiekkel együtt kiment az alispáni hivatalból, bezárta az ajtót, s magához vette a kulcsot. Azóta is zárva van.

Tisztelgés Dókusnál.

Tizenkét óra tájban, mintha egy gondolata lett volna mindenkinek, összegyült a megyei tisztikar, a kezelő- és segédszemélyzet, s még egynehány megyebizottsági tag, köztük id. Meczner Gyula, Kincsessy Péter, dr. Kellner Soma, Widder Gyula, Búza Barna, — s elmentek Dókus Gyula lakására.

Itt az alispánt meleg szavakkal id. Meczner Gyula köszöntötte, biztositva őt a vármegye ragaszkodásáról és szeretetéről.

Dókus Gyula látható megindultsággal válaszolt. Fogadta, hogy semmi üldözés nem tériti le a megkezdett útról, sőt most már, mint egyszerü polgár, kétszeres erővel fog részt venni a nemzeti ellenállás munkájában. Buzditotta tisztviselőtársait, hogy ne csüggedjenek, s tartsanak ki rendületlenül. — Aztán sorra kezet fogott a megjelentekkel.

Még meghatóbb s a maga egyszerüségében végtelenül értékes jelenet volt, mikor a megye hajdui, anélkül, hogy valaki szólt volna nekik, önként összeálltak s valamennyien együtt elmentek alispánjuk lakására, hogy kifejezék iránta való ragaszkodásukat.

Rendelet, melyet senki sem látott.

A megyefőnök ur Lukovic Gyulához irott és dr. Szirmay Istvánhoz intézett ukázaiban minduntalan hivatkozik a 21 sz. főispáni rendeletre, melyet állitólag Thuránszky László főjegyzőhöz intézett az alispáni hivatal átvétele ügyében.

Hát kérem ez a rendelet — nincs. Senkise látta, senkise vette kézhez, senkise olvasta. Pedig szerfeletti kiváncsiság gyötör minket a kánforrá vált rendelet láthatása iránt. Vagy van s akkor látni is akarjuk, vagy nincs s akkor az őrgróf ur céltalanul hivatkozik reá olyan buzgósággal. Vagy utólag meggondolta magát s elakarja sinkófálni? Kérjük ne tegye s becsülje meg jobban a saját keze irását. Alljon elő, mint a régi operettben a francia községi tanácsos s énekelje el nekünk molliban avagy durban:

„Emberek, emberek
Itt van a rendelet . . . rendelet!“

Csend.

Most már nincs alispáni hivatal. *Dókust* eiüzték, helyettese nincs.

Még hétfőn délután megérkezett *Thuránszky* főjegyző. Azóta bejár a hivatalába, de csak a főjegyzői teendőket végzi, alispáni aktát nem ir alá. S igy megakadt a közigazgatás, mert nincs, aki az aktákat aláirja.

Hogy mikor jön a többi erőszak nem tudjuk. Pallavicini egész nap együtt van Kispállal és Konczczal. Hogy mit főz ki a három jó madár: majd meglátjuk.

Az őrgróf békegalambja. Mult szombaton egyik beldolgozótársunk az őrgróf urral folytatott beszélgetést, mely szombati számunkban közölve is lett és ezen beszélgetésből azt az eredményt vontuk le, hogy szeretett és köztiszteletben álló megyefőnökünknek nincsenek nagyon harcias szándékai. Megtudtuk közbe azt is, hogy bizonyos Kispál Sándor helyettes alispánnak táviratot kézbesitettek. A Kispál Sándor helyettes alispánsága és az őrgróf békés szándékai között az összefüggést nem igen értettük meg, mert hol a békés szándék ha itt a helyettes vicispán? Ha Kispál Sándor utazónak, helyettes alispán cimzéssel kézbesitnek táviratot, a távirat csak is a belügyministeriumból jöhetett s igy az őrgróf urnak, a kinek a teljesen védtelenekkel szemben az erőszak alkalmazása egész lelkületével ellentétben áll, az erőszakosságot már ezen távirat kézbesitése előtt meg kellett volna kezdenie. Meg kellett volna kezdenie még pénteken. De nem kezdte meg. Nem kezdte meg pedig azért, mert az őrgróf ur csütörtökön éjjel nagyon jól aludt s álmában nem látván a folyosón posztoló csendőr fényes szuronyát a béke angyala lebegett lecsukott szemei előtt. Az álom oly szép volt, hogy reggel felébredve első, elengedhetetlen kötelességének tartotta a béke angyala által nála felejtett olajágat a jelenleg rendelkezési állományba helyezett főispáni titkárnak átnyujtani, hogy mint békegalamb vigye a vármegye egyik vezérpolitikusához s kérje őt, hogy közismert nagy tudásával legyen segitségére és támogassa azon szándékát, melylyel megmenthetők lennének a tisztviselők és alkalmazottak; mert neki az legfőbb vágya, hogy senkinek baja ne essék, kivéve az alispánt, a kinek a minister rendelkezése folytán távoznia kell. Holmi ponto zatokat is vitt a békegalamb magával sőt egy szépen fogalmazott levelet is, a melyet a békeactió meginditása céljából óhajtott volna az őrgróf ur valakihez intézni, de hogy ki légyen az a valaki azt még ő maga sem igen tudja. Az őrgróf ur békefoltételei önmagát illetőleg nagyon szerények, egyszerűek és könnyen teljesithetők voltak. Nem igen kivánt ő egyebet, mint adjanak néki fát, villanyt és egy hajdut, aki kicsi lakosztályát kiseperje, továbbá, hogy a hajduk, ha ő szokott sétáját végzendő a kapu alatt a korzóra vonulni szándékozik, ne pederjék tüntetőleg bajuszokat, s ha másképen nem hát némán köszöntsék. A szelid békegalamb azonban utjában egy héjával találkozott, s a vérengző héja Kispál Sándor szemlyében rácsapott a szelid kis galambra s elragadván tőle az olajágat sietve a főispán elé lépett s nagy haraggal ekkép szólt: „Hát ez mi? Hát velem mi lesz? Hát engem minek hoztak ide helyettes alispánnak? Vegye tudomásul egyszersmindenkorra, hogy én meg nem türöm, miszerint az én tudtom és beleegyezésem nélkül, a hátam megett, bármit is, pláne ily dolgokat müveljenek, s engem orozva elejtsenek!“ Eme szavak után Kispál Sándor utazó helyettes alispán az olajagat kettétörve a kályhába dobta s az őrgróf ur könnyes szemekkel látta miként éled a tüz s az igy éledt a tüzben miként hamvada a békés szándék. Őrgróf Úr! Őrgróf Úr! Vigyázzon, mert az utazók már nagyon sok embert lépre vittek.

Alfréd cimborái. Ismételten figyelmeztetjük a közönséget, hogy *Pallavicini* Alfrédnek s a kompanistájának *Kispál* Sándornak senki semmit ne adjon, senki szolgálatot ne tegyen. Elég szégyen, hogy akadt egy fiákeres, aki Pallavicinit behozta az állomásról. (De bocsánat másféle kocsin szállitják be a főispánt!) Ezt a fiakerest *Silberg*-nek hivják. Jegyezze meg mindenki a nevét.

Pallavicini egy inast hozott magával Abaujból (mert a vármegyei hajduk nem állanak vele szóba), s ez hoz a boltokból egyetmást a gazdájának. Ismerje meg minden kereskedő azt az inast, s ne adjon neki semmit. A *Pallavicini* pénze senkit se fog gazdaggá tenni. Hadd lássa, hogy itt nem veszi kezébe a judáspénzt senki.

Különben nagy traktákat csap a fiatal ur. Ételt is italt leginkább postán kap Pestről. A rendes cimborái lakmároznak vele (*Koncz* és *Kispál*), de — sajnos — egy ujhelyi uri ember is feljár hozzá: dr. *Molnár* János. (Én értem, miért jár fel a megyekormányzóhoz *az elmeosztály főorvosa*. Szedő.) Nem hittük volna, hogy épen ő barátkozzék avval az emberrel, akit az ő jelenlétében s az ő hozzájárulásával mondott ki a vármegye bizottsága *minden igaz ember megvetésére méltónak*.

Feljár azonfelül *Staut* ur is, sőt — mint megtudtuk — tanácsokat is ád. Ezt már nem értjük. Hiszen most már nem főispáni titkár, hát ez nem kötelessége. Eddig a kenyérkérdéssel menthető volt, amit tett, de most már igazán kár neki prókátoroskodni. Semmi dolga nincs többé a vármegyében.

Kispál Sándor Alfréd. Ez az ember hamar kimutatta a foga fehérét. Már hétfőn mint tiszteletbeli megyei főjegyző jelent meg az állami tisztviselők komédiás összejövetelén, amit ők közigazgatási bizottságnak neveztek ki. Hogy mért nem tette be *Pallavicini Dókus* Gyula helyett egyenesen alispánnak, azt nem tudjuk. Valószinüleg előbb még kivezetteti *Thuránszky* Laszlót is, azután állitja be *Kispált*.

Erdekes volna tudni, hogy ki pénzén jött ez az ember ide, ki pénzén él itt? Mert a tiszteletbeli főjegyzőknek fizetés nem dukál s még sose hallottuk, hogy valaki Kisküküllőmegyéből vagy honnan eljött volna Zemplénbe s itt megszállt volna csak azért, hogy itt tiszteletbeli főjegyző lehessen. Különben csak hadd pocsékolják ilyen alakokra a pénzt Kristóék! Annál hamarább belepusztulnak.

Különben *Kispál* immár nem lakik a Magyar Királyban. *Csernyiczky* István szállodás udvarias levélben felszólitotta, hogy legyen szives más hajlékot keresni. (Elismerés illeti a derék szállodás hazafias magatartását.)

Kispál ur ennélfogva azonnal átköltözött — a vármegyeházába.

Immár tehát az egész trifólium: *Pallavicini*, *Koncz* és *Kispál* a vármegyeházán alszik.

Vajjon milyen jogcimen? Azt vitatja Alfréd, hogy a megye tartozik lakást adni a főispánnak, mert addig is adott. De már a főispáni titkárnak csak nem adott eddig se! Annál kevésbbé a tiszteletbeli főjegyzőnek! Hát mi jogon tolakodnak ezek oda?

Mi az a vármegyeháza? Hajléktalanok menhelye? Hogy ott minden Kisküküllőből ideszakadt foglalkozásnélküli egzisztencia lehajthatja árva fejét? Hisz igy megérjük, hogy maholnap bekvártélyoz oda Pallavicini egy kóbor cigány karaván s ezek a nagyteremben, a „legalkotmányosabb“ király képe alatt ütik fel a vackukat!

Haj, igy van az, mikor „öröködbe uram pogányok jöttek!“

Egyébiránt a jámbor Kispált ma feljelentette dr. Buza Barna azért, mert utazónak adta ki magát. Reméljük, hogy a rendőrkapitány ép olyan gyorsan és igazságosan fogja ezt a feljelentést is elintézni, mint más ügyeket.

A feljelentés igy szól:

Tekintetes Rendőrkapitány Ur!

A mult héten valami Kispál Sándor nevű, tudtommal jelenleg foglalkozás nélküli egyén érkezett Sátoraljaujhelybe, s a Magyar Király szállodába szállt. Itt a bejelentő lapra ugy jegyezte be, hogy foglalkozása utazó. Ezt igazolja a tekintetes Rendőrkapitány urnál lévő bejelentő lap, de ha az elveszett volna, bizonyitom a Magyar Király szálloda pincéreivel.

Azóta kiderült, hogy Kispál Sándor nem utazó, mert őrgróf Pallavicini Alfréd — bár jogosulatlanul — Zemplénvármegye tisztelet-

beli főjegyzőjévé nevezte ki s mint ilyen részt vett f. hó 15-én azon az összejövetelen, amelyen még négy állami tisztviselő volt jelen s amelyről ők azt állitották, hogy a vármegyei közigazgatási bizottság ülése.

Miután tehát Kispál Sándor a bejelentő lapra hamisan irta be az állását, nyilván az 1879: XL. tcikk 72. §-ába ütköző kihágást követte el. E miatt vádat emelek ellene s kérem megbüntetését.

Megjegyzem, hogy f. hó 16-án Kispál Sándor a vármegyeházába költözött s azóta ott lakik.

Tisztelettel;
dr. Buza Barna.

Gálszécs és az ellenállás. Gálszécs város képviselőtestülete f. hó 16-án tartott ülésében egyhangulag kimondotta a következőket. Utasitotta a városi előljáróságot, hogy a mostani törvénytelen kormány netalán kiadandó rendeleteit végre ne hajtsa. S ha a járás mostani hazafias tisztviselői elmozdittatnának s helyökbe másokat nevezne ki a kormány: azoknak ne engedelmeskedjenek. Kimondotta, hogy az igy elmozditott előljáróság fizetéséről teljes egészében gondoskodik, arról kezességet vállal. Jóléti bizottság alakult, melynek tagjai Spillenberg József, dr. Rudali J. dr, Elek Imre, Ihnátkó Emil, Réter Mihály, ifj. Koch Gábor és Schreiber Mór.

A MEGYE ÉS VAROS

—

Mit tárgyalt a város? Sátoraljaujhely város képviselőtestülete f. hó 16-án kedden *Székely* Elek polgármester elnöklete alatt ülést tartott.

Az ülésen a következő bizottsági tagok vettek részt: Widder Gyula, Dr. Kovaliczky Elek, Gottlieb Jenő, Kótics László, Kovalcsik János, Hericz Sándor, Schvarczbart Lipót, dr. Hornyay Béla, Szöllősy Arthur, dr. Buza Barna, dr. Roth József, dr. Székely Albert, Pekáry Gyula, Fuchs Jenő, Rose József, Tóth András, Papp Gyula, dr. Reichard Salamon, Kulics János, Orosz Mihály, Isépy István, Meczner Gyula, dr. Erényi Manó, Grünbaum Simon, ifj. Horváth József, Friedrich Mór, Roth József, Behyna Miklós, Blumenfeld Jenő, Róth Bernáth, Kádár Gyula, Bánóczy Kálmán, Dr. Legeza János, Haas Adolf, Halász József, Jelenek Ádám.

A polgármester megnyitván az ülést ajánlja, hogy *Láczay* Elek elhunyta alkalmából özvegyéhez részvétiratot intézzenek. Ennek elfogadása után gondoskodás történt arról, hogy az esetleg felfüggesztendő városi tisztviselők anyagilag kárpótoltassanak.

A törvénytelen kormány által behivott póttartalékosok családjának segélyezését a képviselőtestület kötelességének tartja s utasitotta a polgármestert, hogy a segélyezés szükségességének esetében pedig saját hatáskörében gondoskodjék a segélyezésről.

Fontos tárgya volt a gyülésnek a Kossuth-szobor s szinház ügye, mely kérdés körül Szöllősy Arthur, Hericz Sándor, Hornyay Béla, Buza Barna, Meczner Gyula, Gottlieb Jenő, Rose József, Tóth András, Erényi Manó, Grünbaum Simon részvételével élénk eszmecsere fejlődött ki. A megindult vita befejezése után határozatilag kimondotta a képviselőtestület, hogy a *Kossuth szobrot a napi piacz helyére helyezi* ugy, hogy a napi-piac teret az Ambrózy Nándor lakta ház előtti járda szinvonaláig emelteti fel és hogy az épitendő uj szinház — mintegy a szobor hátteréül — a Wallis féle korcsma épület helyére emeltessék. A napipiaczot a képviselőtestület a **Vörös-ökör** udvarára tételi át. s megbizta a polgármestert, hogy tegyen lépéseket a „Vörös ökör" megszerzése tárgyában s a jelentést, esetleg szerződést minél előbb terjesszse be.

A képviselőtestület megbizza azonkivül a polgármestert, hogy Wallis grófnétól a korcsma helyiséget vegye meg s a határozatokról értesiti a vármegyei Kossuth-szobor bizottságot, egyuttal utasitja a szinügyi bizottságot az épitendő uj szinház ügyét illetőleg az előkészitő lépések megtételére.

A kassai ker. és iparkamara átiratilag értesiti a várost, hogy nyilatkozzék egy itt statuálandó ipartelep létesitése ügyében. A város az ajánlatot örömmel veszi tudomásul s felkéri a kamarát concrét javaslat megtételére mikor is a létesitendő ipartelep ügyében érdemileg fog dönteni.

A munkával tulhalmozott városi ügyész mellé tb. ügyészekül megválasztották: Pekáry Gyulát, Róth Józsefet, Isépy Istvánt, dr. Székely Albertet s Erényi Manó drt.

Komjáthy János szinigazgató subvenciójának kiadását szavazták meg, mely után az eléggé népes képviselőtestületi ülés véget ért.

Törvényhatósági bizottsági tag választás. Lanyha érdeklődés mellett történt f. hó 16-án egy megüresedett bizottsági tagsági hely betöltése. A jelöltek: Székely Imre s Rein István voltak. Elnök volt Bánóczy Kálmán h. polgármester, bizalmi férfiak Walkovszky Elek, Bogyay Béla, Mitrik Mihály s Csákó Imre. Jegyző Gáthy Géza. A megüresedett hely 71 szavazattal Székely Imrével töltetett be.

HIREK.

—

— **Láczay Szabó Elek** †. Az egész vármegyében őszinte és mély részvétet keltett Láczay Szabó Elek halála. Osztatlan és általános tisztelet és szeretet környezte ezt a ritka nemes jellemü becsületes férfiut. Egész életében, de kivált utolsó éveiben csendes, elvonult életet élt, — erre nem csak természete, de gyönge egészsége is vitte. Hanem azért szivvel-lélekkel ott volt mindig, ahol a haza s a közérdek tevékenységre, vagy áldozatra szólitotta. A függetlenségi párt egyik legrégibb, legőszintébb hivét gyászolja benne. Nem vett részt a pártélet zajosabb nyilvánulásaiban, de ha arról volt szó, hogy kire számithat a párt feltétlenül, bizonyosan, — legelsőnek mindig Láczay Elek jött számitásba. Hazaszeretetben és függetlenségi érzésben méltó társa volt felesége, most már özvegye, Szakátsy Erzsébet, a nemeslelkü, honszerető magyar asszonyoknak ez a mintaképe. Érzelmeiknek ez a szép összhangja tette lehetővé azt a mintaszerü házaséletet, amelyet folytattak. Vasárnap, jan. 14-én délután temették el óriási részvét mellett Láczay Eleket. Fejes István végezte a szertartást s a tőle megszokott meghatóan szép és magas szárnyalásu beszéddel bucsuztatta az elhunytat. A helybeli ref. énekkaron kivül a sárospataki főiskolai énnekkar is énekelt. Jelen volt a város egész közönsége, a megyei tisztikar, az ügyvédi kar, a függetlenségi kör testületileg. Szeplőtlen jellemének, nemes lelkének emléke mindig élni fog köztünk.

— **Megerősités.** A közoktatásügyi ügyvivő dr. *Székely* György sárospataki akad. bölcsészettanárnak a budapesti egyetemen egyetemi magántanárrá történt képesitését jóváhagyólag tudomásul vette s őt e minőségben megerősitette.

— **Eljegyzés.** *Vázsonyi* József laborczfői igazgató-tanitó eljegyezte *Hlavathy* Mariska tanitónőt, néhai *Hlavathy* Eleknek, Sátoraljaujhely város főjegyzőjének leányát.

— **Szavazat zsinati képviselőre.** A *Bernáth* Elemér elhunytával megüresedett zsinati világi rendes tagsági hely betöltésére elrendelt szavazás eredményét Sárospatakon f. é. jan. 7-én állapitotta meg az e célra kiküldött állandó bizottság. Az érvényes szavazatok közül *Dókus* Gyula 114-et, *Miklós* Ödön 70-et kapott. Miután az általános szótöbbséget, (ami 178 szavazat lett volna) senki sem nyerte meg, a bizottság a két legtöbb szavazatot nyert egyén, t. i. Dókus Gyula és Miklós Ödön közt pótszavazást rendelt el. A szavazatokat február hó 1-ig kell beküldeni a bizottság elnökéhez, *Radácsy* Györgyhöz,

— **Halálozás.** Részvéttel értesülünk, hogy tövisi és füzeséri *Füzesséry* Bertalan köz- és váltó ügyvéd Füzeséren meghalt. Az elhunytban *Krasznapolszky* Ferencz helybeli ügyvéd szintén közeli rokonát gyászolja.

— **A helybeli izr. nőegylet** választmánya f. hó 14-én ülést tartott, hol a szép számban megjelent tagok elhatározták, hogy a jótékonycél alapja javára évente rendezni szokott táncestélyét ez évben nem tartja meg, de az egyesület a nélkülözők részére ez évben is kiosztott 1700 kor. kiadás részbeni fedezése végett a bál jövedelmét uem nélkülözheti a választmány azt is elhatározta, hogy fenti célra a tagok között gyüjtést rendez, mi végből az egyleti tagokat 2—2 tag felkeresni fogja.

— **Franklin Benjámin 100 éves emlékezete.** Ma van 17-én száz esztendeje, hogy az északamerikai államok igénytelen külsejü puritán jellemü nagy demokratája *Franklin* Benjamin Bosztonban meghalt. Az imperializmuszban belebolondult Európa gunyosan tekintett a köztársasági emberre s a versaillesi kastélyban csak azért ünnepelték, mert divatba jött Rússeaú az egyszerüség és természetesség kultusza a tulfinomodott és túlos-tulon megromlott arisztokrata körökben. Dédelgették, hogy mosolyogjanak szókimondó, himezetlen beszédén, felkeresték a rokokó szalonban polgári öltözékben megjelent nyárspolgárt, hogy esetlen mozdulataiban gyönyörködjenek. A cifra rokokó világot elfojtó a francia forradalom, a fitymált köztársaságokból hatalmas állam lett tul az oceánon, mert a társadalmi és politikai hazugságot legyürte a népek szabadságára, erkölcsi szellemi és anyagi fölujulásán fölépült északamerikai állam-szövetség. Franklin halálának 100-ik évfordulóján jusson nekünk is eszünkbe, hogy sem megpenészedett eszmekörök, sem roskatag idejüket múlt intézmények, sem meg terségesen kieszelt hon- és világboldogitások (bolondités?) — Allandóságra sem számithatnak. Eszmények, célok, ideálok nemzedékről nemzedékre változnak. Mindig az ujabb irányzat győz, mert megfelel az uj idők követelményeinek. A réginek, korhadtnak pusztulni kell. Dr. Cz. G,

— **Haladópárti lapok Zemplénvármegyében.** Két uj üstökös megjelenését kiáltja szét a hir. Ez a két üstökös két haladópárti lap lenne, mely itt Zemplénvármegyében puffogtatná el büzbombáit. Az egyik *Kun* Dániel szerkesztésében Sárospatakon jelenne meg, a másik pedig itt Ujhelyben. *Kun* Dániel már a kauciót is letette a lapért törvényes banknotákban, melyek azonban felette kellemetlen szagot árasztanak. A másik lap pedig itt indulna meg. Azonban kételkedünk benne, hogy akadna ember, aki ilyen ragályt terjesztő lap szerkesztésére vállalkoznék.

— **Uj lap.** Tokaj városában dr. *Vidor* Jenő szerkesztésével „Zemplén Tokaji Ujság" cim alatt egy társadalmi, borászati és széptudományi indul meg, az előfizetési felhivás szerint ára egész évre 8 kor. félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. Mint értesülünk, Tokaj közönsége nagy érdeklődéssel várja a lap első példányait.

Felelős szerkesztő:
dr. FEHÉR MÁRTON
Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

Árverési hirdetmény.

A sátoraljaujhelyi kir. Törvényszék, mint csődbiróságnak 18285. 1905. sz. felhatalmazása alapján ezennel közhirré teszem, hogy a vb. Grósz Szida cég csődtömeggéhez tartozó ingóságok: rőfös áruk (mintegy 5000 kor. értékben) házi butorok s egyéb háztartási cikkek a f. évi január hó 22-én és következő napjain d. e. 9 órakor a vb. cég üzlethelyiségében: Királyhelmecen nyilvános birói árverésen el fognak adatni.

Kir.-Helmec, 1906. január 11.

Dr. Járczy Pál,
tömeggondnok.

Egyik vagy másik

okból sok gyermek fejlődésében visszamarad, legtöbbször azonban a fogzási időszak alatt előforduló bajok miatt. Valóban csodálatos, milyen kiváló szolgálatokat teljesit ilyenkor a SCOTT-féle EMULSIO, mely lehetővé teszi, hogy a gyermekek a fogzás nehéz időszakán minden baj nélkül átesnek és fejlődésük semmi kivánni valót sem hagy fenn.

A SCOTT-féle EMULSIO legfinomabb gyógycsukamájolajból készül alphosphorsavas mész és nátron hozzáadásával.

A SCOTT-féle Emulsió valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász" védjegy.

Kapható minden gyógyszertárban,

Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében minta üveggel bérmentve szolgál:
Dr. BUDAI EMIL
„Városi gyógyszertára"
Budapest, IV., Váci-u. 34/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K. 50 f.

Eladó ház.

A honvédkaszárnya mellett egy ház, nagy telekkel, három kisebb lakással **szabad kézből eladó.** Bővebb felvilágositást ad **Rosner Imre** (dr. Buza Barna ügyvédi irodájában).

Egy jó házból fiuu Hercz-féle vasüzletbe azonnal fölvétetik.

Több féle (nagyobb és kisebb(

lakás

istálló és pinczeház
azonnal kiadó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Utcai emeleti lakás

A Kazinczy-utcai 515. sz. házban — mely 5 szoba, konyha, éles- és fakamara, pince- és padból áll — **1906 évi május hó 1-től** több évre is és a Némahegy közelében levő $7^1/_2$ katasztr. hold **rét**

bérelhető

Zinner Henrik izr. hitk. elnöknél.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljaujhely.